

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119251658
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6119251658.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřežie 8A, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: A. B., C. XX.XX.XXXX, S. Ž. XXX, zastúpenej JUDr. Ivanom Čurillom, advokátom, so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Fabiniho 11, o zaplatenie 2.101 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09. februára 2022 sp. zn. 8Csp/175/2021

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 09. februára 2022 č.k. 8Csp/175/2021-226 a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 09. februára 2022 č.k. 8Csp/175/2021-226 žalobu zamietol (výrok I.) a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal pôvodne voči žalobcovi 1/ W. B. a žalovanej 2/ zaplatenia istiny 4.258,64 € s úrokom z omeškania a náhrady trov konania, pričom po úprave petitu, ktorú súd pripustil uznesením zo dňa 03.12.2021, predmetom konania zostala povinnosť zaplatiť sumu 2.101 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.101 € od 31.01.2017 do zaplatenia a náhrada trov konania s tým, že v rozsahu jeho splatenia zaniká povinnosť plniť žalovanému 1/ W. B., C.. XX.XX.XXXX S. Ž. XXX a v rozsahu plnenia žalovaného 1/ zaniká povinnosť plniť žalovanému 1/. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2021. Pôvodne bola žaloba podaná na Okresný súd Banská Bystrica, kde súd vydal platobný rozkaz dňa 30.5.2019, voči ktorému žalovaní podali odpor. Okresný súd odpor žalovaného 1/ odmietol, pretože nebol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.10.2021. Medzi pôvodne žalovanými išlo o samostatné procesné spoločenstvo, preto podanie odporu žalovanou 2/ nebolo dôvodom pre zrušenie platobného rozkazu vo vzťahu k žalovanému 1/. V ďalšom súd konal iba vo vzťahu k žalovanej 2/. Žalobca podal žalobu na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 uzatvorenej medzi postupcom Poštová banka, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 4053953986. Žalovaní poskytnutý úver riadne nesplácali a v dôsledku ich omeškania s plnením úveru postupca v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ vyhlásil dňa 21.03.2016 úver za predčasne splatný.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako spoludlžníčkou dňa 25.10.2013 zmluvu o úvere lepšia splátka, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 4.000 €. V zmysle čl. 3 zmluvy boli uvedené základné údaje nasledovne : výška úveru 4.000 €, počet mesačných splátok 120, výška mesačnej splátky 82,95 €, úroková sadzba 19,90 % ročne, RPMN banky 22,54 %, priemerná RPMN 18,84 %, celková výška nákladov 5.100,63 €, dátum prvej splátky 25.11.2013, splatnosť každej ďalšej splátky

vždy k 25. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 25.10.2023. Na základe upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.02.2016 mala byť žalovaná oboznámená s tým, že porušila podstatným spôsobom ustanovenia zmluvy a banka ju upozornila podľa § 53 ods. 9 OZ, že ku dňu 22.02.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 597 €. Vyzvala ju na zaplatenie v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Inak je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Z podacieho hárka zo dňa 23.02.2016 je zrejmé, že na adresu žalovanej bola odoslaná zásielka z Poštovej banky doporučené 2. triedou. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.03.2016, veriteľ predčasne zosplatnil úver k 21.03.2016 a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 4.339,06 € v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 24.03.2016. Dňa 06.08.2018 bola medzi Poštovou bankou, a.s. a žalobcom podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok. Žalovanej bolo oznámené postúpenie pohľadávky banky listom zo dňa 03.10.2018, čo bolo odoslané 04.10.2018 a vyplýva to z podacieho hárka z daného dňa.

4. Právne vec posúdil podľa § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3,5,6, § 54 ods. 1, § 524, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), § 1 ods. 1, § 2 písm. a/,b/, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1,2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len zákon č. 483/2001 Z.z. alebo zák. o bankách).

5. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázanú existenciu záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (Poštová banka, a.s.) a žalovanou ako spoludlžníkom založeného zmluvou o úvere lepšia splátka. Uvedenú zmluvu súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Vzhľadom na námietku žalovanej súd skúmal aktívnu vecnú legitimáciu, a teda, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej predčasnú splatnosť vyhlásil pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s. listom zo dňa 21.03.2016. K postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere z 25.10.2013 došlo ku dňu 06.08.2018, t.j. po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru ku dňu 21.03.2016. Pôvodný veriteľ, ktorý poskytol úver, t.j. Poštová banka, a.s. je bankou. Z uvedeného dôvodu súd skúmal okrem ust. § 525 OZ a § 53 ods. 9 OZ aj v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., či boli naplnené podmienky pre postúpenie pohľadávky. V tomto smere súd poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou sa vyžaduje v zmysle uvedeného ustanovenia kumulatívne splnenie nasledovných podmienok : existencia splatnej pohľadávky, písomná výzva banky, následné nepretržité viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením jeho záväzku voči banke. Súd uviedol, že právny predchodca žalobcu musel preukázať, že žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Povinnosťou banky pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo strany žalobcu bola v konaní predložená len výzva, ktorou bola žalovaná vyzvaná k úhrade omeškaných splátok úveru (upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.02.2016) a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.03.2016, ktorou bola označená predčasná splatnosť úveru a žalovaná bola vyzvaná na úhradu celého zosplatneného dlhu. Uvedené listiny podľa súdu nemožno považovať za písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania a ktorou by bol dlžníkovi poskytnutý primeraný čas vykonať nápravu na zotrvanie vo vzťahu s bankou, s ktorou bola dojednaná finančná služba. Uvedené listiny sa podľa obsahu týkali a vzťahovali len na predčasné zosplatenie úveru. S poukazom na uvedené nedošlo k preukázaniu existencie kvalifikovanej písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách dlžníkovi. Keďže v danom prípade pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené. Ide tu teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Pre zamietnutie žaloby bol teda dôvodom nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Skúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamietá, pričom zistenie nedostatku vecnej legitimácie má za následok zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd uviedol, že námietkou žalovanej o bezúročnosti a bezpoplatkovosti sa súd nezaoberal, pretože žalobca žiadal, aby mu súd priznal rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenými úhradami.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1,2 CSP a s poukazom na zásadu úspechu, úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalovanému (správne žalobcovi- poznámka odvolacieho súdu) plnú náhradu trov konania. Nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal aplikovať ust. § 257 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie, prípadne, aby napadnutý rozsudok zmenil a priznal žalobcovi v plnom rozsahu uplatnený nárok, ako aj náhradu trov konania.

8. Žalobca sa nestotožnil s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie a s výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý je v rozpore s doktrínovým výkladom predmetného ustanovenia. Poukázal na to, že základnými podmienkami postúpenia pohľadávky v zmysle daného ustanovenia je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením, čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúcej pohľadávke banky. Uviedol, že zákon nevyžaduje dve rozličné písomné výzvy veriteľa, ako to uvádzal súd vo svojom odôvodnení. Právny poriadok SR v žiadnom ustanovení nevyžaduje, a teda ani zákon o bankách nepredpokladá, aby bol dlžník explicitne listom veriteľa oboznamovaný s právom na postúpenie pohľadávky. Výklad citovaného ustanovenia zákona prezentovaný žalobcom je podporený rozhodnutím Najvyššieho súdu SR z 28.03.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017. Žalobca zároveň poukázal na ustálenú judikatúru súdov v tejto otázke, pričom do pozornosti dal rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.02.2021 sp. zn. 19CoCsp/45/2020 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 01.02.2021 sp. zn. 2CoCsp/99/2020. Z posledného rozhodnutia vyplýva, že zákon nevyžaduje dve rozličné písomné výzvy, preto aj výzva na úhradu dlžnej čiastky s plnením ktorej je dlžník v omeškaní a taktiež aj výzva na zaplatenie celého zostatku dlhu po predčasnom zosplatnení úveru sa môže považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak bola dlžníkovi doručená, resp. aspoň zaslaná. Ani v rozhodnutí NS SR, na ktoré súd prvej inštancie poukázal sa neuvádza, že by zákon vyžadoval dve rozličné výzvy, resp. špeciálnu výzvu pred postúpením pohľadávky banky.

9. Na základe uvedeného mal za to, že boli splnené všetky zákonom vyžadované predpoklady vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky, a teda žalobca mal v tomto konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

10. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozsudok považuje za spravodlivý a vecne správny a odvolanie žalobcu za nedôvodné. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

11. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu len vyjadril súhlas s právnym posúdením súdu uvedenom v odôvodnení rozsudku a neuviedol nové, či relevantné skutočnosti. V nadväznosti na obsah vyjadrenia žalobca nevidí dôvod na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovanej.

12. Odvolacia replika žalobcu bola žalovanej doručená dňa 28.03.2022. Ďalšie vyjadrenia v spore doručené neboli.

13. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

14. Rozsudok súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zák. o bankách a v prejednávanom spore bola preto pohľadávka postúpená v rozpore so zákonom.

15. Tým došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená, vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil iný predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale ho nesprávne vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

17. V prejednávanej veci súd na zistený skutkový stav použil ustanovenia správneho právneho predpisu, t.j. ust. § 92 ods. 8 prvá veta zák. č. 483/2001 Z.z., avšak toto ustanovenie nesprávne interpretoval a vyvodil z neho nesprávny záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, v dôsledku čoho neskúmal ďalšie skutočnosti relevantné pre rozhodnutie vo veci.

18. Predmetom konania v prejednanom spore je zaplatenie sumy 2.101 € s príslušenstvom titulom dlhu žalovanej zo zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 25.10.2013, uzavretej s právnym predchodcom žalobcu (Poštová banka a.s.), pričom žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej s Poštovou bankou a.s. dňa 06.08.2018. Žalobca je pritom nebankovým subjektom. Správne preto súd skúmal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j. správne skúmal splnenie podmienky pre postúpenie žalobou uplatnenej pohľadávky z hľadiska tohto zákonného ustanovenia.

19. Podľa § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. Uvedené zákonné ustanovenie stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta, pričom musí ísť o postúpenie písomnou zmluvou, postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná, (teda musia byť splnené predpoklady na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ) a podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Dané predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

21. Súdna prax je vzácne jednotná v závere, že v prípade nesplnenia týchto osobitným zákonom stanovených predpokladov pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ zakázané (vylúčené). Ide teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, keďže zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore so zákonom o bankách v prípade nesplnenia stanovených podmienok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1 Cdo 147/2017, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7 Cdo 26/2017, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2019 sp.zn. 1Obdo/92/2018 etc).

22. Splnenie podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. o bankách je teda potrebné pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu, a iba v prípade splnenia týchto zákonných podmienok je daná aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie bankovej pohľadávky.

23. V prípade nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, o aký ide aj v prejednávanej veci, súd je povinný ex officio skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. a či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

24. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka ako účastník zmluvy o úvere má obmedzené možnosti postúpenia svojej pohľadávky voči svojmu klientovi zo zmluvy o úvere a to v tom, že môže postúpiť bez súhlasu klienta iba splatnú pohľadávku, resp. jej splatnú časť. Postúpením nesplatenj

pohľadávky inému subjektu ako je banka by totiž došlo k neprípustnému vstupu iného subjektu do aktívneho právneho vzťahu, ktorého účastníkom v zmysle zákonnej úpravy zákona o bankách môže byť iba banka. Z uvedeného zároveň vyplýva, že mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru nemôže úspešne uplatniť iný subjekt ako banka (na základe zmluvy o postúpení pohľadávky), keďže tomu bráni vyššie uvedená prekážka v možnosti postúpiť nesplacnú pohľadávku.

25. Rozborom ustanovenia ust. § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. treba dospieť k záveru, že jednoznačne definuje podmienky, za akých (ne)možno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta cit. ust. definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky, uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky, klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou je nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka nebude môcť uplatniť právo postúpiť pohľadávku, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku trval viac než jeden rok. Tretia veta cit. ust. vymedzuje povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi dokumentácie o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia.

26. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nepredpisuje, ako má vyzerať výzva predchádzajúca postúpeniu pohľadávky (okrem toho, že má mať písomnú formu), ani to, že by v tejto výzve malo byť upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky.

27. Vo výzve by mala byť uvedená konkrétna suma (zosplatennej) pohľadávky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť a výzva na jej úhradu. Ak výzva obsahuje uvedené náležitosti, možno takéto podanie považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a až následne možno pohľadávku postúpiť. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky.

28. Uvedenú otázku okrajovo rieši rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo 169/2020, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky.

29. V prejednávanom spore právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s. výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.03.2016 oznámil žalovanej zosplatenie pohľadávky ku dňu 21.03.2016 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy 4.339,06 € v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy na tam uvedený úverový účet. Výzva bola žalovanej doručená dňa 24.03.2016, čo vyplynulo z kópie doručky na čl. 12.

30. Na základe uvedeného preto odvolací súd zastáva názor, že výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.03.2016 možno považovať za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. o bankách, nakoľko pohľadávka sa stala splatnou (bola predčasne zosplatená), je v nej dostatočným spôsobom vyčíslená a výzva bola žalovanej aj doručená. Nakoľko do postúpenia pohľadávky dňa 06.08.2018 uplynulo viac ako 90 dní (bola splnená ďalšia podmienka vyplývajúca priamo z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.) a žalovaná nepreukázala, aby v období od doručenia výzvy do postúpenia pohľadávky uhradila aspoň časť pohľadávky, možno v tomto smere ustáliť splnenie uvedenej podmienky pre postúpenie pohľadávky v súlade so zákonom.

31. Nakoľko súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil existenciu výzvy pred postúpením pohľadávky, neustálil tak skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku a keďže tento nedostatok vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu pre zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a jeho vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

32. Úlohou súdu po vrátení veci bude zabezpečiť si dostatočný skutkový základ pre posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku, vychádzať z už vykonaných dôkazov, prípadne aj doplnených po vrátení veci a opätovne o žalobou uplatnenom nároku rozhodnúť.

33. Odvolací súd poznamenáva, že predpokladom postúpenia pohľadávky je existencia splatnej pohľadávky, keďže postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná, a teda musia byť splnené predpoklady na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ. Splnenie predpokladov na predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 OZ je teda prvým krokom, ktorý predchádza samotnému zosplateniu pohľadávky.

34. Úlohou súdu prvej inštancie bude preto v prvom rade zamerať sa na vyriešenie otázky, či boli splnené predpoklady na predčasné zosplatenie úveru podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, nakoľko v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ (žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote najmenej 15 dní na uplatnenie tohto práva. Aj v tomto prípade však platí druhá veta cit. ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. že toto právo môže veriteľ použiť (len) najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na otázku doručovania takejto výzvy. Odvolací súd zastáva názor, že za doklad o doručení takejto výzvy nepostačuje poštový hárok, z ktorého vyplýva odoslanie zásielky. Je potrebné vyžadovať doklad o doručení takejto výzvy, ktorým môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať, nakoľko zásielka musí byť doručená do dispozičnej sféry dlžníka. Uvedená skutočnosť vyplýva z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021 pod č. 04.

36. Z rozhodnutia sp. zn. 5Cdo 36/2020 vyplýva, že „11.1. Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o takzvanú teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. 11.2. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka, resp. celkovo v oblasti súkromného práva predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane do jeho dispozičnej sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010). Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Dôjdením do sféry vplyvu príjemcu sa rozumie napríklad vhoďenie listu do schránky príjemcu alebo dôjdenie mailu na mailovú adresu príjemcu, ak príjemca dal v zmluve najavo, že písomnosti možno posielat' aj elektronicky. Rozhodujúce je objektívne hľadisko, t. j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Pre čas dôjdenia prejavu vôle ďalej platí, že prejav vôle musí dôjsť adresátovi v čase, v ktorom sa podľa obvyklých okolností mohol s obsahom prejavu vôle oboznámiť; záleží teda na tom, kedy adresát mal a mohol predpokladať prijatie prejavu. Dôjdením prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta sa završuje proces účinného doručenia právneho úkonu a od tohto momentu je právny úkon pre konajúci subjekt záväzný a nemožno ho jednostranne odvolať.“

37. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu žalobca doposiaľ nepreukázal, že upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.02.2016 (ktorá predchádzala samotnému zosplateniu pohľadávky) bolo doručené do dispozičnej sféry žalovanej, nakoľko žalobca predložil iba podací hárok zo dňa 23.02.2016. Tento podací hárok je však dôkazom o odoslaní zásielky a nie doručení zásielky do dispozičnej sféry žalovanej.

38. Po preskúmaní splnenia predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky a pri závere o splnení podmienok pre platné postúpenie pohľadávky bude úlohou súdu vysporiadať sa s procesnou obranou žalovanej uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu (čl. 63) a prednesenou na pojednávaní dňa 09.02.2022 (čl. 224) a vo veci opätovne o žalobou uplatnenom nároku rozhodnúť.

39. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).